

"Het dierbaarste wat ik bezat, mijn twee begaafde broers..."

Het dierbaarste wat ik bezat, mijn twee begaafde broers, ben ik aan de dood kwijt geraakt. De een verongelukt op Ibiza, met de zilver gespoten Harley tegen de bus op in zijn delirium, nadat ik hem de luukse edietsie van ?Walging? van Sartre had uitgeleend, de ander dood geknuppeld door een op hol geslagen junkie die net niet op tijd zijn shotje had gezet in een Haarlems portiek, al waar hij net met een liefdesvriend aan zijn gerief aan het komen was met de kamgaren pantalon op de hiel en. Modern Times, hè!

Ik heb onze dochters toen maar mee genomen naar hun graven en ze gewezen op de noodzaak van een fatsoenlijk leven te leiden om ze vervolgens beurtelings uren lang hard op uit de Schrift laten voor lezen; Openbaringen dertien en Mattheüs 24, dat leek mij toen zó toepasselijk. Zijn Woord is nog altijd mijn vaste grond. That?s all, folks. De basis van het bestaan. En verder zijn wij als mensen niet meer dan weg ge worpen papieren snotlappen. Proppen vloeipapier gedrenkt in spiritus om de kachel mee aan te maken. Mijn ex-vriendinnen? Klotsende zakken gerimpeld, taai vel, dicht geknoopt bij de navel, blubberende darmen vol dunne stront, spat aderen, de blaas vol verschaalde pis, kruipknie en wandelende nieren, hartverzakking, natte benen, zweet, bloed en tranen. Monsters zonder waar de, die zichzelf maar eens regelmatig moeten gaan harsen, liposucken, botoxen en die plumeaus onder hun oksels eerst eens moeten fatsoeneren, want dáár ben ik niet van gediend bij het stof af nemen. Een kale pruim neem ik ook niet meer. Schaamhaar is verplicht. Anders lijken het kleuter kutjes; die schuimpies zonder schaamhaar

Annemarie van Beversijk, die een vetplant van Ibiza mee naar huis nam en mij ten geschenke gaf, maar na een week was de plant dood.

In de vakanties gaan wij graag met de Porsche of op de tandem naar een derde wereldland of de Oekraïne, om die ongewassen, autochtone medemensen aldaar van

heel dichtbij te bekijken en de slums te bezichtigen, waar je de mensen met een halve scheet en een knikker al gelukkig maakt, want de digitale video is niet voor niets mee genomen om al die blije gezichten van de luizige Piet de Smeerpoetsen vast te leggen als we langs komen en vooral om ons zelf na afloop weer veel beter te voelen als witmensen vanwege onze goede daden voor de minvermogende naaste. Dan weet je weer; kinder van één Vader, geeft elkaar de jaf en armoede houdt netjes. Verschil in inkom men moet er wezen in onze gristendemocratie. Arme mensen zijn slechte mensen, anders waren ze niet arm en kindjes die hongeren, dat zijn de gelukkigste kindjes.

En de vrouwtjes zijn daar in die achterlijke gebieden van acht tot tachtig voor een pijp drop te neuk en in alle rangen en standen en kleuren van de regenboog, dat zal je de kop echt niet kosten, hoor de ik van een uitgetreden lid van de Pinkstergemeente te H. die regelmatig naar Roemenië trok om een paar Edammer kaasjes te gaan brengen. Mensen die van mensen houden zijn de mooiste mens en, als ze hier maar niet langs komen, want dan gaat de poort op slot.

Ik heb gelukkig een veel bewogen jeugd gehad, die zo dramatisch was dat weinigen daar aan kun nen tippen. Ik ben namelijk in mijn leven maar liefst vijf keer aan een voortijdige dood ontsnapt. Een oom wilde mij verzuipen als kind, omdat hij impotent was. Prima reden uiteraard, maar hij keeg er geen stijvere lul door, het bleef een slap, overbodig, onwelriekend wormvormig aanhangsel! Hij heeft zijn lul alleen met pissen versleten!

Mijn zuster en broers, plus de verdere familie zijn stuk voor stuk stapelkrankjorum geworden, beklagenswaardige psychiatrische gevallen, niet te houden, suïcidepoging na suïcidepoging, het wou maar niet lukken en uiteindelijk het afvalputje in gezogen, het vangnet van de WAO. Ik kende een schilder ergens uit Noord Holland die zoop verschrikkelijk maar dat maakte hem geen betere schilder, die heeft zichzelf verdronken in een sloot waar maar tien centimeter water in stond; voor mij het beste bewijs dat waar een wil is, zich altijd een weg opent.

Maar ik was van zelfsprekend geen doorsneekind, dat kunt U zich wel een beetje voorstellen en een kind dat een beetje af wijkt, een genie zoals ik, tsja ?dat geeft heel wat jolijt en vertier, zowel in huis als op school.

Ik heb op die vreselijke christelijke kweekschool voor onderwijzers te Bloemendaal om die reden ook zes jaar lang veel verdriet gehad van mijn medeleerlingen zowel als van de leraren en werd in die jaren ook nog gezegend met een onmogelijke vriendin, een Amsterdamse, meedogenloze, kei harde, gereformeerde haabaai, annex asfaltbloem uit de Watergraafsmeer, een griffermeerd nest vol stennis, overlopend van theologische kutsmoesjes, een stroom van misplaatste, uit zijn verband gerukte Bijbelteksten, hel en verdoemenis geuit in plat Amsterdams, verwijten dat " God niet tussen ons in lag in bed", gotzijdank was zij zo geil als een kuipje halvarine, daar niet van, waar ik als keurige, reine jongeling van goeden huize niet direct van terug had en ook niet tegen opgewassen was, omdat zij door haar vorige boyfriend vanaf haar dertiende al goed doorkneed bleek in d'r bloesje en d'r ondernavelse, dus werd het van mijn kant geregeld huilen op het toilet zonder door trekken, rammelen aan de deurkruk, stampvoeten, schreeuwen, veel masturbatie ook, kotsen, stront aan de muren smeren, uit pure verveling bijna dagelijks mee gaan met mannen die van mannen hielden en dergelijke ongein meer als ik E. naar de trein had gebracht, want je wilde toch wat in de Haarlemmer Hout bij het pannekoekenhuis en de hertenkamp om je leven mee op te vrolijken met je ontembare sexdrive.